

raade. Dette gælder bl. a. alle de økonomiske Forhold vedrørende Læringsuddannelsen. Det er naturligt, at dette tages op til Forhandling, og der trænges ganske sikkert til, at der skaffes Hjemmel for nye Aftaler paa dette Omraade; det vil nok vise sig, at man kan komme hinanden i Møde her. Men ogsaa vedrørende adskillige andre Bestemmelser mener jeg, at man meget vel kan komme ind paa et frugtbringende Arbejde, der kan føre til noget virkelig værdifuldt.

Fremsættelsen af det ministerielle Lovforslag har givet Anledning til, at Haandværkets og Industriens Hovedorganisationer har udarbejdet et afvigende Forslag; dette Forslag har nu i den Mellemtid, der er gaaet imellem det foreliggende Lovforslags Fremsættelse og dets første Behandling, været til Forhandling paa mangfoldige Møder rundt i Landet, og jeg gaar ud fra som givet, at dette Forslag vil blive tilstillet det kommende Udvalg. Jeg skal her sige, at jeg i det store og hele betragter det Forslag, som saaledes er fremkommet fra Haandværkets og Industriens Hovedorganisationer, som et godt Forhandlingsgrundlag, medens jeg har den Mening om den højtærede Ministers Forslag, at for at det ligeledes skal kunne siges at være et godt Forhandlingsgrundlag, maa i alt Fald en ny og væsentlig Del af Forslaget, nemlig hele Afsnittet om Læringskommissionen, gaa ud eller ganske radikalt forandres. Ligeledes mener jeg, at der er visse Bestemmelser vedrørende den tekniske Uddannelse, som sikkert i det praktiske Liv vil vise sig at blive for teoretiske.

Jeg skal nu omtale nogle Enkeltheder i Lovforslaget, men jeg vil paa Forhaand sige, at der er her saa mange Enkeltheder, som vil kunne blive Genstand for Drøftelse i det kommende Udvalg, at den Omstændighed, at jeg ikke omtaler alle Detailler, som der i og for sig kunde være Grund til at dvæle ved, ikke paa nogen Maade maa forstaas som et Udtryk for, at jeg kan give min Tilslutning til de Enkeltheder, som jeg ikke omtaler.

Lovforslagets § 1 omhandler, hvem der skal ind under denne Lov. Da man i 80'erne forhandlede om denne Sag, fandtes der noget lignende Udtryk i det Forslag, som den Gang var fremsat, men man mente, at disse Udtryk var alt for svævende, og at det vilde være upraktisk at have dem formet saaledes. Derfor kom man den Gang ind paa kun at tale om den bundne Næring. Nu vil man altsaa

igen have disse mere svævende Udtryk ind i Loven. Det vil sikkert være nødvendigt, at vi tager det Spørgsmaal op, om der ikke der kan findes nogle mere klare og tydelige Former for at udtrykke, hvad Lovforslaget skal omfatte. Der er rejst det Spørgsmaal, om f. Eks. Mejerier falder ind under Lovforslaget. Hvis de gør det, vil det i alt Fald være naturligt at udtrykke det positivt, saaledes som man har gjort med Hensyn til Gartnerier.

§ 2 indeholder en Bestemmelse om, at handlende, der ikke selv er fagligt oplærte, skal kunne antage Lærlinge, naar vedkommende handlende i 5 Aar har drevet Handelsvirksomhed som Hovederhverv. Jeg vil stille mig velvilligt forhandlende overfor denne Bestemmelse, jeg synes det kan være rimeligt, at der er en Bestemmelse af denne Art. I Slutningen af Paragraffen er der nogle Bestemmelser om, at der skal kunne træffes Forskrifter, naar vedkommende Læremester allerede har antaget et saa stort Antal Lærlinge, at det under Hensyn til Virksomhedens Art og Omfang maa antages, at flere Lærlinge ikke kan faa en forsvarlig Uddannelse i denne. Det forekommer mig naturligere, at man overlader hele dette Spørgsmaal til de faglige Overenskomster. Jeg tror, at der i overmaade mange Fag er truffet Bestemmelser vedrørende Lærlingeantallet, og det vil i alt Fald være naturligt, at man drøfter disse Spørgsmaal fagligt. Der er ogsaa en anden Side af denne Sag, som jeg gerne vil betone her; man har jo tidligere gentagne Gange, naar disse Spørgsmaal har været til saglig Drøftelse mellem Mestre og Svende, været inde paa den Tanke, at der kunde komme Tider, hvor det netop vilde være heldigt, at Mestre, der havde vist særlige Evner til praktisk Uddannelse af Lærlinge, paatog sig at uddanne et større Antal. Jeg tror, at man, ogsaa under Hensyn til den Udvikling, vi nu kommer ind i, skal vogte sig for at slaa Bom for noget saadant.

§ 3 indeholder Bestemmelser om Læretiden. Jeg finder denne ministerielle § 3 alt for lidt fagligt betryggende, og jeg mener, det vil være nødvendigt, at hele det Spørgsmaal bliver indgaaende behandlet i Udvalget.

§ 4 indeholder foruden Bestemmelsen om, hvem der skal betale, naar Lærlingen skal gaa i en Handelsskole eller en teknisk Skole — et Spørgsmaal, jeg mener ligeledes bør være Genstand for nærmere Forhandling —, en Bestemmelse om, at „ej heller maa der i Kontrakten optages